

דן סגיר, העיתונאי הישראלי שגורש מדרום-אפריקה, והכותב עבודת דוקטורט על אותה ארץ, מספר על עבודתו שם, על הקהילה היהודית, על יחסי ישראל-דרום-אפריקה ועל סיבות הזדהותו עם השחורים בארץ האפרטהייד

ראיינה ענת סרגוסטי

„אחרי הכרזת מצב“
החרום הכללי, הערכת
שיגרשו אותי, והסחרתי
את החומר החשוב של
עבודת הדוקטורט“

„אולי העובדה שאני
בן עדות-המיזרח
חיזקה אצלי את
ההזדהות הריגשית עם
הדפוקים“

„הגידוש
מדרום-אפריקה
עוד לי מאוד
בקארירה העיתונאית
שלי“

„אבא שלי
היה סבל בשוק
מחנה-יהודה,
ואני גאה
לומר זאת“

„אם נספח את
השטחים או נמשך
בסיפוח זוחל, אנחנו
צפויים למהדרה דומה
של דרום-אפריקה“

„העובדה שגורשתי
מדרום-אפריקה לא
הובכת אותי ליותר
חכם, יותר עשיר, או
בעל אגו מנוכח“

„כואב לי על“

דרום-אפריקה!

הוא מקום שבו אפשר למצוא כמעט הכל בתחום שבו עסק. הוא החליט להתרכז בעבודת הדוקטורט שלו בנושא הפוליטיקה של העיתונות בדרום-אפריקה, ואסף קיט-עיתונות רבים במשך השנתיים ששהה שם. בימים אלה, כשהאמריקאים מכינים דוח נרחב על כל המדינות המקיימות קשרים מיסחריים עם דרום-אפריקה, כשממשלת ישראל ניסתה להקדים רפואה למכה ול-הודיע כי היא לא תחתום על חוזה חדשים עם מדינה זו, יושב סגיר בחדר-העבודה הקטן שלו ומכין הרצאה לכינוס בינלאומי רצי-

העיתונאי משם. ואף הדגים מה אסור לעשות. כתבות אלה הדליקו אור אדום אצל ה-מישטר הגיזעני הלבן בדרום-אפריקה, ובי-תוך זמן קצר הודיעו השילטונות לעיתונאי הישראלי כי הם לא מחדשים את רישיון-העבודה שלו, וכי הוא מתבקש לעזוב את המדינה בתוך 48 שעות. סגיר, שנסע לדרום-אפריקה בעיקר כדי לאסוף חומר ולעשות עבודת-שטח לעבודת הדוקטורט שלו, חזר לישראל. כסטודנט למדעי-המדינה באוניברסיטה העברית בירושלים, חשב שדרום-אפריקה

שלם בכוננית, ובתוכן, כך הוא מעיד, אוצר בלום של קיטעי עיתונות מתויקים לפי נושאים. דן סגיר רכש לעצמו שם עולמי כאשר גורש לפני שמונה חודשים מדרום-אפריקה. עד אז דיווח במשך שנתיים על הקורה בארץ האפרטהייד. הוא כתב על כל יוני נושאים הקשורים באורח החיים ובפוליטיקה במדינה זו. הוא כתב סדרות ומאמרים, כמעט שלא הגיע לעמודי החדשות של העיתון. עד שבאו תקנות החרום והמהומות. אז עבר סגיר לסיגנון הדיווחי, סיפר מה קורה ברחוב, מהן ההגבלות החמורות שהוטלו על הדיווח

פני שיצאתי, הוא השביע אותי לכתוב את המוטו העיתונאי שלו, שהולך כך (בתרגום חופשי מאנגלית): זה תמיד סימן רע לעיתונאי כאשר הוא מתחיל לדמיין לעצמו שלעבודתו יש מונקציה חשובה יותר מאשר למלא מקום ריק בעיתון של אותו יום. דן סגיר, היום כתב עיתון הארץ לענייני בריאות, הפך לעיתונאי כמעט במיקרה. גם היום, קריירה עיתונאית אינה בדיוק משאת חיו. החלק הבולט בסיפריה שבחדר-העבודה שלו הוא קופסות הקרטון, הן תופסות מדף